

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ab||roganda Missa || Privata Marti-||ni Lvtheri ||
Senten-||tia**

Luther, Martin

Wittembergae, 1522

VD16 L 3619

Confvtatio Eorvm Qvae pro sacrificio traduntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33296

res & imperfectiones, aut ad summū sōi reatus quārdā relatio-
nes, quæ Christo non egent. Ita fit, ut momentanea contritiōe
hoc sanctissimum sacerdotium, sese plene purget, nec amplius
opus habeat testamento remissionis peccatorum. Et sic mundi
accedunt, quo non debent accedere nisi qui remissione pecca-
torū egent. Verum de peccati cognitione hic non est locus.

Quarto, negant & hæredes, Hæredes enim diximus esse eos so-
los, qui credunt huic testamento, ipsi uero sacrificantes faciunt
capaces & hæredes. Eos em̄ adducunt, qui operibus suis & sacri-
ficio nituntur, scilicet tam inquietas, pauidas, & confusas con-
scientias, ut non solū non credant, sed ne hoc quidē sciant, an
credendum sit. Ignorant em̄ esse promissionem & testamentū,
quod fidem exigat, sed sacrificium esse opinantur, quod opera
requirat. Ita uides, papisticum sacerdotium infœlix hominū ge-
nus, pro fus ægyptiis tenebris captū, nihil omnino intelligere,
quod sit eucharistia, quod præter, & quo usu, quo fructu sit tractāda.

CONFUTATIO EORVM QVAE

pro sacrificio traduntur.

Et hanc eorum sapientiam super Eucharistia spirant omnes
eorum disputationes, sermones, cantica & quicquid de hac re
tractant. Verba consecrationis uocant, non uerba testamenti.
Et hic uideas sudare heroes istos in stadio, ut probent mirabilia
istius consecrationis, ut panis transeat, ut fiat nihil, ut corpus
Christi sub pane esse possit, tantum est Aristoteli mortuo & suæ
gloriosæ philosophiæ negociū, ut hic eius infernus uideri possit.
Cæterum ut fides & testamentum populo tradatur, tantū abest
ut aliquando cogitent, ut nihil æque hæreticum ducant, atq; si
pestilentissimis eorum nugis contemptis fidem & testamentum
in hac re quæras. Extat historia corporis Christi sic tortis de-
prauatisq; scripturis confuta, ut uideas a summo dei hoste cōfla-
ta, nisi sint alicuius phrenetici aut arrepticii somnia. Ibi Melchi-
sedech producit panem & uinum offerens. Producit hedus
filiorum Israël imolatus, panis subcinericius Eliæ, carnes Iob,
manna patrum, Isaac imolatus. Et quid nō? Hæc omnia sunt
bello isti auctori, figuræ Eucharistiæ. Mitum quod & asinam Ba-

Historia festi
corporis Chri
sti.

laam & malam Dauid non intexuerit, cum nō minus apte po-
tuerint figurare, quod ille asinus & mulus prādictis historiis fi-
guratum uoluit. Tum pontifex in lectionibus surgens in mediū
sesquipedali hiatu, ut speres ipsum spiritum sanctum meras de
fide & testamento delicias & diuitias effusurū, incipit proœmio
papa digno, tum mox proripit sese ad philosophiam Aristot.
egregiam illam & pulchre Christianam contionem de acciden-
tibus & subiecto, de transsubstantiatione consumaturus. Vbi ue-
ro Aristotelem finiuit, & adhuc esuriant animæ imo sterora
hominum pro uerbo dei uorauerunt, largitur sanctissimus in
Christo pater, de plenitudine thesauri nubes indulgentiarum iis
qui has uocum & rerum babylonas audiuerunt. Et tamen au-
det hic bonus autor in proœmio fingere, sibi dulces lachrymas
stillare per oculos, dum ista diuinæ bonitatis beneficia medita-
tur. Tu nūc uide an Aristoteles contemnendus sit, qui mortuus
Papam tam eruditum & pium facit, ut præ pietate lachrymet.
Me miserum, qui ista portenta & ludibria Satanæ uidere cogor,
per iram dei inestimabilem, pro seriis & salutaribus rebus pro-
poni infelicissimis Christianis. Vbi sunt hic lachrymæ & ubi qui
se murū opponant deo pro Israel in hoc die furoris dominici?

Vt finem huius loci faciamus. Caueat Christianus præser-
tim sacerdotes ne sacrificium e testamento dei faciant. Neq;
enim uetus testamentum per angelos dispositum, patitur sese sa-
crificiū dici, cū sit uerbū legis confirmatū quidem per sacrificia
pecudū, sed non oblatū. Angeli. n. dederunt legē, populus acce-
pit legē, non obtulit legē. Multo minus nouū testamētū sacri-
ficiū esse potest, per ipsum dominū dispositū, cū sit uerbū pro-
missionis seu gratiæ, confirmatum quidē per sacrificium Christi
in cruce, sed nō etiā ipsum oblatū. Quā stultus itaq; uel impius
ille esset, qui uetus testamētū, scilicet legē datā & acceptā dice-
ret sacrificiū esse, tā stultus atq; magis multo est, qui nouū testa-
mentū, scilicet promissionē datā & acceptā, dicit sacrificiū esse.
Atq; ut uetus testamētū lex, mandabatur diligentissime doceri,
inculcari & ubiq; memorari. Ita & hoc nouū testamētum man-
dat CHRISTVS publice doceri & omnibus & ubiq; memorari.

Est enim in eo summa tota Euangelii, sicut Paulus ipse explicat, Quotiescumque enim manducabitis panem hunc & calicem bibetis, mortem domini annuntiabitis. Si enim quæras quid sit Euangelium, recte respondebis, nihil aliud quam quod uerba huius testamenti habent, scilicet Christum de iisse corpus suum & fuisse sanguinem suum pro nobis in remissionem peccatorum. Hæc est prædicatio, quæ in Ecclesia uigere debet, Et impii illi, nobis uerba consecrationis ex eis fecerunt, & sic cælanda ut nullum Christianum, quantumuis sanctum, uelint ea nosse. Et digne pro suo sacerdotio, quo fidem & uerbum extinguere debuerunt toto orbe, ut hoc priuatim in missis signarent, quod publice per mundum operantur. Imprimenda itaque sunt hæc uerba omni Christiano cordi, seu compendium totius Euangelii, & instituendus ipse, ut horum memoria assidue exerceat, alat & roboret fidem suam in Christum, maxime uero tum, cum percipit Eucharistiam. Id quod uult minister, dum eleuat hostiam & calicem, nullo enim uerbo meminit sacrificii inter eleuandum, quod tamen oportuit quam maxime, quamquam quid referret, si nihil eleuaretur? Ex hominibus enim ea est eleuatio, non ex instituto Christi. Potest tamen significare, ut sicut pignus istud promissionis eleuatur ad prouocandam fidem populi, ita & uerbum promissionis seu testamenti eleuandum esse ad publicum auditum populi, ut omnes & testamentum audiant & pignus uideant, utroque ad fidem excitentur & confirmentur.

Mor autem uiros istos prudentes non cogitare, quod Christus non in templo sed in cenaculo, non super altari sed super mensa, Eucharistiam instituit & perfecit, cum lex Mosi tanto rigore prohibuerit, quicquam offerri extra templum seu locum a deo electum. Et Apostoli Act. iiii. cum alias ubique legem seruarent, tamen panem frangebant non in templo, sed circa domos, ut Lucas ait. Quare etiam hac ratione Christus pulchre præuenit, ne sacrificium esse possit donum suum, hoc salutare. Arbitror autem eos fuisse motos ut sacrificium facerent, præter uerba canonis, ex ipsa eleuatione. At quid facient de hostiis pro populo consecratis? Nunquid illæ eleuantur? Et quid differt sacerdos & populus.

& populus in Eucharistia percipienda, nisi quod sacerdos consecrat & ministrat aliis? Si ergo infirmi aut accedentes percipiendo Eucharistiam non sacrificant, ut nemo dubitat, quæ demerita est sacerdotis Eucharistiam sacrificium facere? cū in ea profus nihil habeat præ illis. Sed populum deus seruauit in simplicitate manentem, eos uero qui seipsos sacerdotes fecerunt, & aliis prætulerunt, tradidit in sensum reprobum ut & fidem communem populi amitterent. Hæc modo dicta uolo de uerbis his salutaribus, quæ spero satis abunde fidem factura piis conscienciis, ut omni posito scrupulo cum fiducia ponant & sacrificii opinionem, teneantque testamenti certitudinem. Reliquum est ut obiectis eorum respondeamus, quanquā ubi uerbis diuinis certi facti sumus, obiecta, magis contemnere quam repellere oporteat, tamen infirmis conscienciis, ex omni parte seruiendū est, ut undiq; firmæ sint, & non nutent.

DE CANONE.

PRIMO obiiciunt canonem (quem uocant maiorem) in quo sacrificex dicit. Hæc dona, hæc munera, hæc sancta sacrificia illibata. Et infra post consecrationem, Hostiam puram, hostiam sanctam, hostiam immaculatam &c. Hoc obiectum aliud nihil uult, quā quod solent iactare, patres, patres, decreta, decreta, ecclesia, ecclesia, quoties nos a uerbis dei in uerba hominum trahere conantur. Rursum si uerbū dei opponas oclusis auribus clamant. Non intelligis sane, expositioni patrum credendum est. Ita sub nomine patrum, pulchre nobis exterminant uerbum dei. Nos quoque hic dicimus & multo fortius clamamus, Euangeliū, Euangelium, Christus, Christus. Cur non sic iactemus Christum, ut illi iactant patres? Cur non Euangelium ut illi decreta? Quod si canonem opponat, iterum eorum quoque more clamemus. Non intelligitis sane canonem, expositione opus est. Quis, rogo, hic nostram literam componet? Si dixerint, aperta sunt uerba canonis, glosa non egent, dicemus & nos, Aperta sunt uerba Euangelii, glosa nota

¶